

Sygn. akt II Ca 567/14

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Cezary Klepacz

Sędziowie: SSO Teresa Strojnowska (spr.)

SSR del. Bartosz Pniewski

Protokolant: protokolant sądowy Beata Wodecka

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2014 r. w Kielcach na rozprawie

sprawy z powództwa D. S.

przeciwko (...) w S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie

z dnia 27 lutego 2014 r. sygn. I C 205/13

zmienia zaskarżony wyrok w punktach: I (pierwszym) w całości i zasądza od (...)w S.na rzecz D. S.kwotę 7164,63 (siedem tysięcy sto sześćdziesiąt cztery i 63/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 5 sierpnia 2010 roku do dnia zapłaty, a w pozostałej części oddala powództwo, III (trzecim) w ten sposób, że zasądza kwotę 606 (sześćset sześć) złotych zamiast kwoty 3030 złotych, IV (czwartym) w całości i nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jędrzejowie tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych: od powoda kwotę 107,68 (sto siedem i 68/100) złotych, zaś od pozwanego kwotę 161,52 (sto sześćdziesiąt jeden i 52/100), zasądza od D. S.na rzecz (...)w S.kwotę 537 (pięćset trzydzieści siedem) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

**Sygn. akt II Ca 567/14**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 lutego 2014r. sygn. akt I C 205/13 w sprawie z powództwa D. S.przeciwko (...) w S.o zapłatę, Sąd Rejonowy w Jędrzejowie zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11 891,43 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 sierpnia 2010 r. do dnia zapłaty (pkt I), oddalił powództwo w pozostałej części (pkt II) oraz orzekł o kosztach procesu i nieuiszczonych kosztach sądowych (pkt III i IV).

Sąd Rejonowy ustalił, że w wyniku kolizji samochodowej, do której doszło w dniu 20 stycznia 2010r. uszkodzeniu uległ samochód m-ki (...)nr rej. (...) należący do powoda D. S.. Uszkodzony został m.in. przedni zderzak, atrapa, czołowa, uchwyty mocujące reflektora przedniego lewego i prawego, mocowanie zamka pokrywy silnika i belka zderzaka przedniego. Powód dokonał naprawy samochodu, ponosząc z tego tytułu koszty w kwotach: 11 552,84 zł i 2 023,98 zł. Naprawa nie została dokonana w całości na częściach oryginalnych, takich jakie były zamontowane w samochodzie

powoda przed kolizją. Pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie w kwotach: 2835,85 zł oraz 3576,34 zł, łącznie kwotę 6 412,19 zł. Po naprawie powód sprzedał w/w pojazd.

Wartość szkody w pojeździe powoda przy uwzględnieniu cen części oryginalnych i kosztów naprawy według cen z 2010 r. wyniosła 18303,62 zł brutto .

W tym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że naprawa nie spowodowała przywrócenia samochodu do jego stanu sprzed szkody, bowiem w samochodzie nie zostały zamontowane oryginalne części, tylko używane, a nadto samochód nie był naprawiony w serwisie. W ocenie tego Sądu powód miał prawo do żądania naliczenia odszkodowania według wartości części oryginalnych, albowiem takie były w jego samochodzie przed kolizją. Skoro powód otrzymał od strony pozwanej kwotę 6412,19 zł, kwotę tę Sąd odjął od kwoty całkowitego odszkodowania, ustalonego na kwotę 18 303,62 zł i zasądził na rzecz powoda kwotę 11 891,43 zł. O kosztach procesu orzekł na podstawie art.98 §1 k.p.c. w zw. z art.100 k.p.c. i art.108 k.p.c.

Apelację od tego wyroku wniósł pozwany zaskarżając go części, w jakiej Sąd zasądził należność główną ponad kwotę 7 164,63 zł oraz w zakresie kosztów procesu ponad kwotę 606 złotych i nieuiszczone koszty sądowe – w zakresie ponad kwotę 269,20 zł i zarzucił:

- błędne ustalenie stanu faktycznego poprzez przyjęcie, iż powód poniósł szkodę w wysokości 18 303,62 zł, podczas gdy szkodę należało określić w wysokości 13 576,82 zł co wynika ze stanowiska strony powodowej oraz załączonych do pozwu faktur, obrazujących faktycznie poniesione koszty naprawy pojazdu, tym samym Sąd dopuścił się naruszenia prawda materialnego tj. art.361 k.c. poprzez jego błędną interpretację i w konsekwencji zasądzenie na rzecz powoda kwoty przekraczającej rzeczywistą stratę jaką poniósł, czyli to co zapłacił w związku z naprawą pojazdu ;

- naruszenie prawa procesowego art.278 k.p.c., co też miało wpływ na wynik sprawy poprzez oparcie rozstrzygnięcia wyroku na ustaleniach dokonanych na podstawie własnych ustaleń i wbrew ustaleniom dokonany przez biegłego, bowiem biegły wyliczył koszty naprawy, co w związku z naprawieniem pojazdu za niższą cenę mogło mieć wyłącznie ten skutek, iż faktyczną szkodą była kwota wynika z faktur załączonych do pozwu.

W oparciu o powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie pierwszym (pkt I) poprzez zasądzenie kwoty 7 164,63 złotych, w miejsce kwoty 11 981,43 zł i oddalenie powództwa w pozostałej części; w trzecim (pkt III) poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 606 zł, w miejsce kwoty 3.030 zł; w punkcie czwartym (pkt IV) poprzez nakazanie pobrania tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa od pozwanej kwoty 161,52 zł, w miejsce kwoty 269,20 zł; zasądzenie od strony powodowej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za obie instancje.

Powód w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych. Wskazał, że zarzuty apelacji są bezzasadne. Wbrew twierdzeniom pozwanego, powód nie jest bezpodstawnie wzbogacony, ponieważ każda naprawa pojazdu, niezależnie od tego jakimi częściami jest wykonywana, obniża jego wartość. Powód co prawda naprawił samochód częściami nieoryginalnymi i nie spowodowało to przywrócenia samochodu do stanu sprzed kolizji. Uszkodzone wskutek kolizji części były oryginalnymi, co potwierdził w opinii biegły P. S.. Ustalenie wysokości szkody na podstawie części alternatywnych jest niedopuszczalne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja jest uzasadniona i zasługuje na uwzględnienie.

Zarzuty apelacji w sprawie sprowadzają się jedynie do podważenia ustalonej przez Sąd Rejonowy wysokości szkody jaką poniósł powód, a tym samym wysokości należnego mu od pozwanego świadczenia. W zakresie okoliczności bezspornych takich, jak istnienie związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem a szkodą powstałą w pojeździe powoda, jak również zakresu jego uszkodzeń, Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, które to Sąd Okręgowy w pełni aprobuje i przyjmuje za swoje.

Zgodnie z ustawą z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Fundusz Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.Nr 124, poz.1152 ze zm.), zwanej dalej „u.u.o.”, obowiązkowym ubezpieczeniem objęta jest odpowiedzialność cywilna posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów.

Z art.34 ust.1 i art.36 ust. u.u.o. wynika, że odszkodowanie, które zakład ubezpieczeń, w ramach odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zobowiązany jest wypłacić poszkodowanemu, ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, jeżeli są oni zobowiązani do odszkodowania za szkodą wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu.

W przedmiotowej sprawie odpowiedzialność pozwanego nie była kwestionowana.

Ochrona ubezpieczeniowa świadczona przez ubezpieczyciela na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (OC) sprowadza się do zapewnienia wypłaty określonego odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony (art.822 k.c.).

Odszkodowanie jakie zobowiązany jest wypłacić ubezpieczyciel, obejmuje wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy. Przywrócenie uszkodzonej rzeczy do stanu poprzedniego oznacza, w odniesieniu do pojazdu mechanicznego – przywrócenie mu sprawności technicznej, zapewniającej bezpieczeństwo kierowcy i innych uczestników ruchu, komfortu jazdy, wyglądu, takim stopniu jak przed zdarzeniem.

Należy zaznaczyć, że ze względu na kompensacyjny charakter odszkodowania naprawa samochodu przez poszkodowanego nie może być źródłem jego wzbogacenia. W sytuacji gdy poszkodowany poniósł już określone wydatki celem naprawienia szkody – wysokość rekompensaty pieniężnej powinna odpowiadać wydatkom rzeczywiście poniesionym, przy uwzględnieniu cen na rynku lokalnym.

Rację ma więc skarżący, że Sąd Rejonowy niesłusznie przyjął, iż wartość szkody w pojeździe powoda odpowiada wartości naprawy pojazdu przy zastosowaniu części oryginalnych, przez co naruszył art.361 k.c.

Z przepisu tego wynika, że szkoda polega albo na stracie, którą poniósł poszkodowany (damnum emergens), albo pozbawieniu poszkodowanego korzyści, które mógłby uzyskać, gdyby mu szkody nie wyrządzono (lucrum cessans).

W okolicznościach niniejszej sprawy powód pierwotnie żądał zwrotu kosztów jakie faktycznie poniósł w związku z naprawą samochodu t.j. przy uwzględnieniu kwoty wypłaconej od ubezpieczyciela - kwoty 7 164,63 zł. Następnie w toku postępowania rozszerzył żądanie, domagając się zwrotu kosztów, jakie poniósłby, gdyby naprawa była wykonana przy użyciu części oryginalnych, a nie zamienników.

Zważyć jednak należy, że faktyczny koszt naprawy samochodu poniesiony przez powoda wyniósł 13 576,82 zł, co znajduje potwierdzenie w załączonej fakturze VAT nr (...)i jest okolicznością bezsporną. W tej sytuacji szkoda powoda ogranicza się do kosztów rzeczywiście poniesionych z tytułu naprawy samochodu, a nie hipotetycznych kosztów naprawy, przy zastosowaniu części oryginalnych, które to nie zostały przez powoda poniesione.

Wymaga też podkreślenia, że samochód po naprawie przy zastosowaniu części zamiennych został przywrócony do stanu poprzedniego, co wynika z zeznań R. B., który wykonywał usługę naprawy. Po wykonaniu naprawy pojazdu powoda, samochód osiągnął stan używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Wydatki faktycznie poniesione przez powoda poniesione na naprawę, stanowiły łącznie kwotę 13 576,82 zł i w takiej wysokości pozwany był zobowiązany do jej naprawienia.

Zważywszy, że usunięcie szkody przy zastosowaniu części zamiennych wyniosło 13 576,82 zł, zaś ubezpieczyciel wypłacił powodowi kwotę 6 412,19, należne mu dalsze odszkodowanie stanowi kwotę 7 164,63 złotych.

Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy na podstawie art.386 §1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym (pkt I) w całości i zasądził do (...) w S.kwotę 7 164,63 zł z ustawowymi odsetkami od dna 5 sierpnia 2010 r. do dnia zapłaty, a w pozostałej części powództwo oddalił.

Zmiana rozstrzygnięcia w przedmiocie roszczenia głównego skutkowałą zmianą rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu oraz nieuiszczonych kosztów sądowych. Sąd Okręgowy zgodnie z art.100 k.p.c. dokonał ich stosunkowego rozdzielenia. Powód poniósł koszty w kwocie 3 030 zł (2400 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, 596 zł opłata od pozwu i 34 zł opłaty skarbowe od pełnomocnictw), zaś pozwany w kwocie 3417 zł (wynagrodzenie pełnomocnika -2400 zł, 17 zł-opłata od pełnomocnictwa oraz zaliczka na poczet opinii biegłego-1000 zł). Przy uwzględnieniu, że powód „wygrał” sprawę w 60 % pozwany winien mu zwrócić koszty w tym zakresie t.j. w kwocie 1 818 zł (60% z 3030 zł), natomiast powód zważywszy, że uległ z roszczeniem w 40%, winien zwrócić pozwanemu koszty w kwocie 1 366,8 zł (40% z 3417 zł). Po wzajemnej kompensacie tych kosztów pozwany winien zwrócić powodowi koszty w kwocie 451,20 zł (1818 zł- 1366,8 zł) .Z racji, że sąd jest związany zakresem żądania Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie trzecim (pkt III) i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 606 zł.

Sąd Okręgowy nieuiszczonymi kosztami sądowymi w kwocie 269,20 zł obciążył strony proporcjonalnie do zakresu w jakim przegrały sprawę. Sąd nakazał zatem pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Jędrzejowie kwotę 107, 68 zł ( 40% z 269,20 zł), zaś od pozwanego kwotę 161,52 zł ( 60% z 269,20 zł), o czym orzekł zmieniając punkt czwarty (pkt IV) zaskarżonego wyroku.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art.98 k.p.c. Apelacja pozwanego została uwzględniona w całości, a zatem to powód winien zwrócić koszty postępowania nią wywołane. Pozwany poniósł z tego tytułu koszty w łącznej kwocie 537 zł, na które złożyły się: opłata od apelacji w kwocie 237 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w postępowaniu apelacyjnym w kwocie 300 zł, wynikającym z §6 pkt 3 w zw. z § 12 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art.368 §1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO T.Strojnowska SSO C.Klepacz SSR (del.) B.Pniewski